

ŚWIADKOWIE WIARY

ABRAHAM

„ojciec wielu narodów”

ok. XVIII w. przed Chrystusem

CZAS WĘDRÓWKI

Początkowo nosił imię Abram. Pochodził z Ur w Chaldei, skąd wraz z rodziną wyruszył do Kanaanu. Po drodze osiedlił się jednak w Charanie. W wieku 75 lat wyruszył na polecenia Boga w dalszą wędrówkę do ziemi obiecanej.

...I OBIETNICY

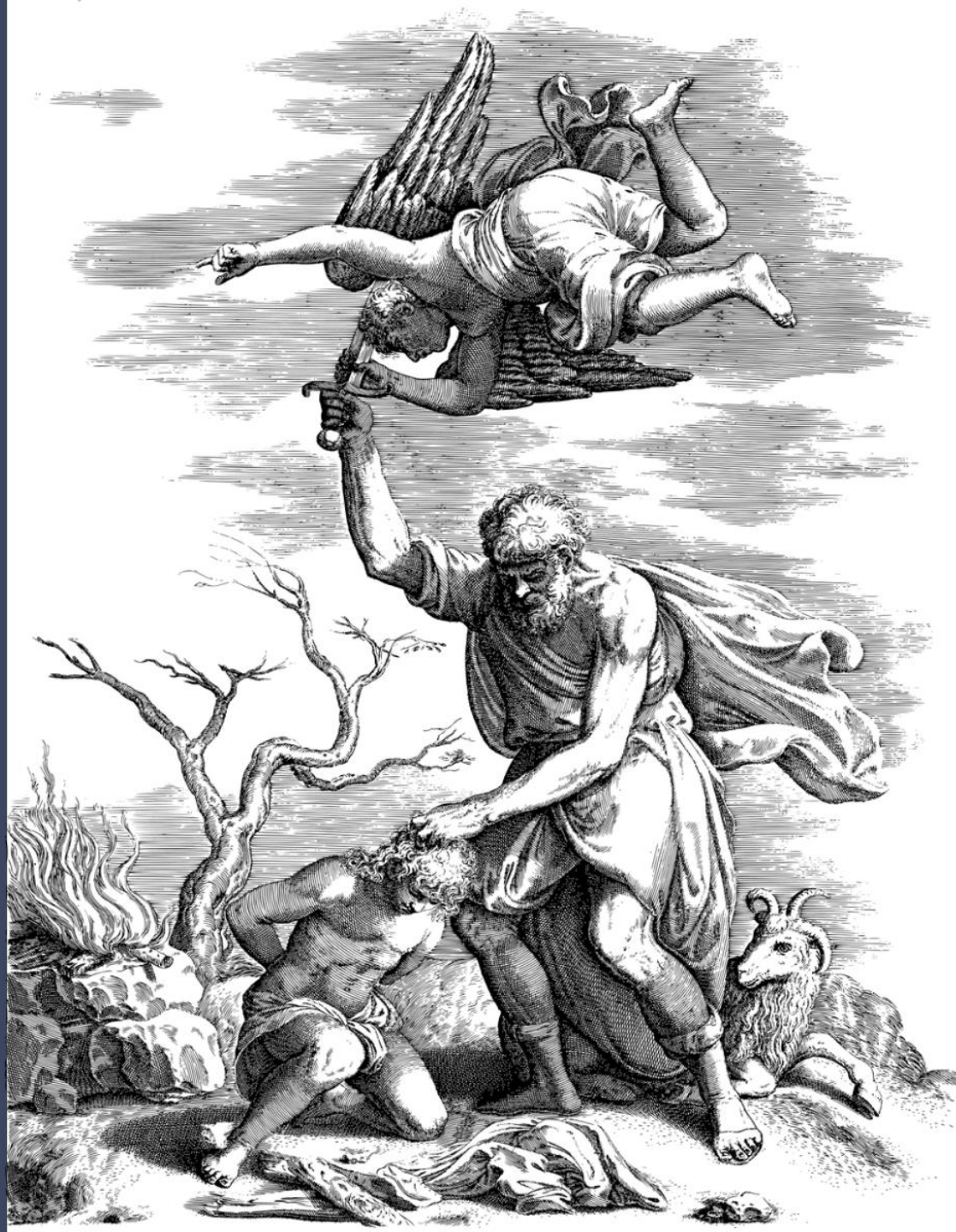
Opuszczając ziemię rodzinną Abram był bezdzietny, lecz Bóg zapowiedział mu, że stanie się ojcem wielu narodów. Gdy miał 100 lat, jego żona Sara urodziła wyczekiwanego syna – Izaaka.

CZAS PRÓBY

Największą próbą wiary dla Abrahama był moment, w którym Bóg zażądał, aby złożył w ofierze swego ukochanego syna.

Widząc jego postuszeństwo, Bóg obiecał mu liczne potomstwo i błogosławieństwo.

Abraham uważany jest za praojca Narodu Wybranego.

MOJŻESZ

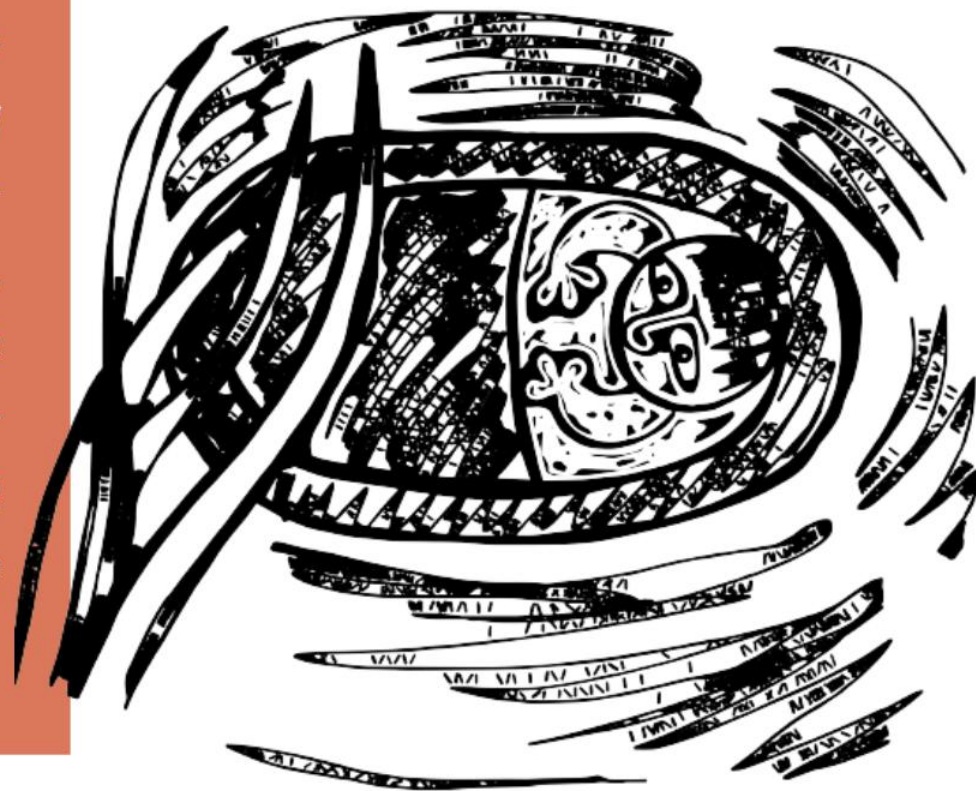
„wyciągnięty z wody”

XIII/XII w. przed Chrystusem

Urodził się w Egipcie, gdy Izraelici znajdowali się w niewoli. Wobec nakazu faraona, by zabijać nowonarodzonych chłopców hebrajskich, matka Mojżesza, chcąc ocalić syna, pozostawiła go w czótnie nad brzegiem Nilu. Wydobyty z wody przez córkę faraona, wychowywał się na dworze królewskim.

OCALONY

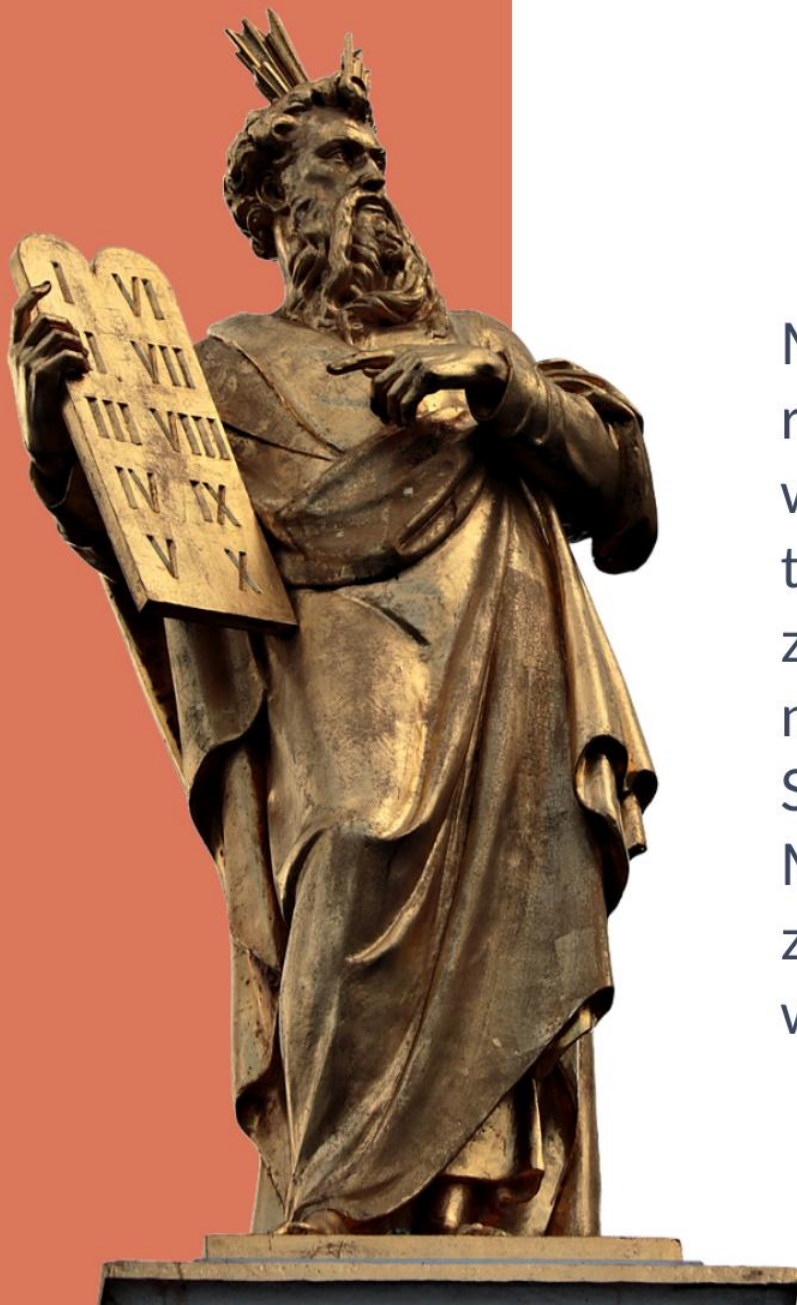

POWOŁANY

Dokonał zabójstwa nadzorcy egipskiego znęcającego się nad Izraelitą, co zmusiło go do ucieczki. Schronił się w kraju Madianitów, gdzie ożenił się z Seforą. Gdy miał 80 lat otrzymał od Boga nakaz wyprowadzenia swoich rodaków z niewoli. Bóg objawił się Mojżeszowi pod górą Horeb w znaku płonącego krzewu, który się nie spalał i wyjawiał mu swoje Imię:

„JESTEM, KTÓRY JESTEM”.

WIERNY

Mojżesz spełnił swoją misję. Tak rozpoczęła się czterdziestoletnia wędrówka Izraelitów przez pustynię, podczas której Bóg zawarł z nimi przymierze i za pośrednictwem Mojżesza przekazał na Synaju Dekalog oraz Prawo. Sam Mojżesz ostatecznie nie dotarł do ziemi obiecanej. Zmarł w Moabie w wieku 120 lat.

MARYJA

Matka Jezusa Chrystusa,
Zbawiciela świata

KRÓLEWSKA KREW

Podstawowe informacje na temat Maryi pochodzą z apokryfów. Wynika z nich, że była córką Joachima i Anny i pochodziła z królewskiego rodu Dawida. Od trzeciego roku życia miała wychowywać się w Świątyni Jerozolimskiej.

CICHE ŻYCIE

Według przekazu biblijnego Maryja była dziewczicą mieszkającą w Nazarecie, gdzie została poślubiona Józefowi z rodu Dawida. To tu, nim małżonkowie zamieszkali razem, anioł Gabriel zwiastował Maryi, że została wybrana na Matkę Syna Bożego. Na wieść o tym, że pocznie Jezusa za sprawą Ducha Świętego, odpowiedziała z wiarą: „Niech mi się stanie według twego słowa” (Łk 1,38).

MATKA ZBAWICIELA

Jezus przyszedł na świat w Betlejem. Następnie, zgodnie z tradycją żydowską, Maryja i Józef przynieśli Dziecię do świątyni, by ofiarować je Bogu. W związku z prześladowaniami Heroda Święta Rodzina musiała uciekać do Egiptu. Po powrocie osiedliła się w Nazarecie.

TOWARZYSZKA

Maryja była świadkiem pierwszego cudu Jezusa w Kanie Galilejskiej. Towarzyszyła Mu w całej późniejszej działalności. Była pod Jego krzyżem, a po Wniebowstąpieniu modliła się razem z uczniami w Wieczerniku. Kościół uznaje dogmat, że po zakończeniu ziemskiego życia Maryja została wzięta z ciałem i duszą do nieba.

WANDA BŁEŃSKA

Matka Trędowatych
(1911 – 2014)

DZIECIŃSTWO

Wanda Błęńska urodziła się 30 października 1911 roku w Poznaniu, w rodzinie Teofila i Heleny z domu Brunsz. Została ochrzczona 9 grudnia 1911 roku w poznańskim kościele pw. św. Marcina. Otrzymała imiona Wanda Maria. Gdy miała zaledwie dwa lata, straciła matkę. Od dzieciństwa marzyła o tym, by zostać misjonarką i lekarzem. Realizację swoich pragnień rozpoczęła w wieku 17 lat.

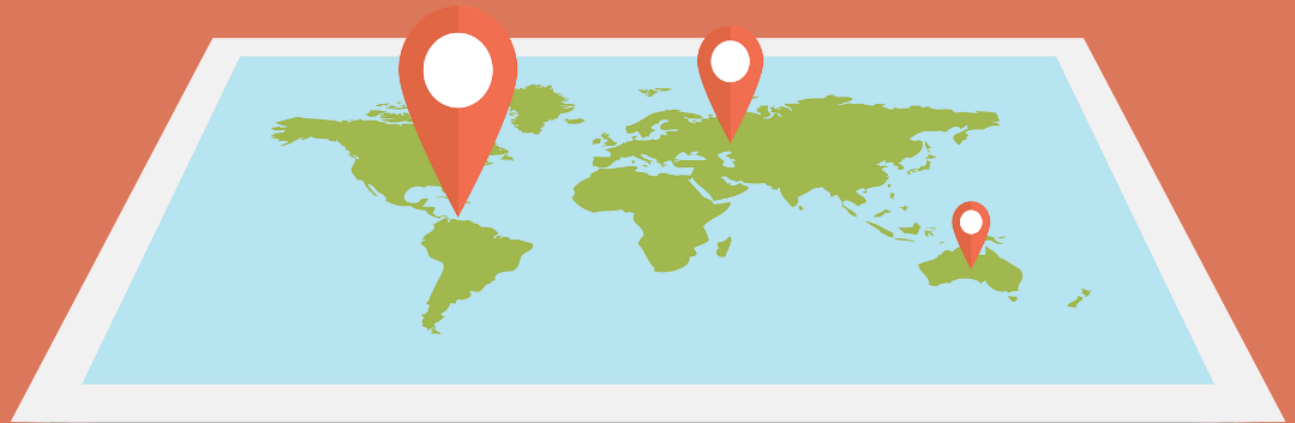
W latach 1920 - 1928 uczęszczała do Miejskiego Gimnazjum Żeńskiego w Toruniu. W tym okresie przystąpiła do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej oraz do bierzmowania. 25 maja 1928 roku zdała egzamin maturalny, po czym wróciła do Poznania i rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Poznańskiego.

MŁODOŚĆ

STUDIA

Wraz z rozpoczęciem studiów Wanda zaangażowała się w działalność Akademickiego Koła Misyjnego. W roku 1929 powołano ją na członka Głównego Zarządu Kół Misyjnych w Polsce, a rok później została delegatem na Międzynarodowym Akademickim Kongresie Misyjnym w Lublanie. W latach 1928 – 1934 pracowała po kolei na wszystkich możliwych stanowiskach w redakcji pierwszego polskiego czasopisma misjologicznego „Annales Missiologicae”. 28 czerwca 1934 roku uzyskała dyplom lekarski.

CZAS WOJNY

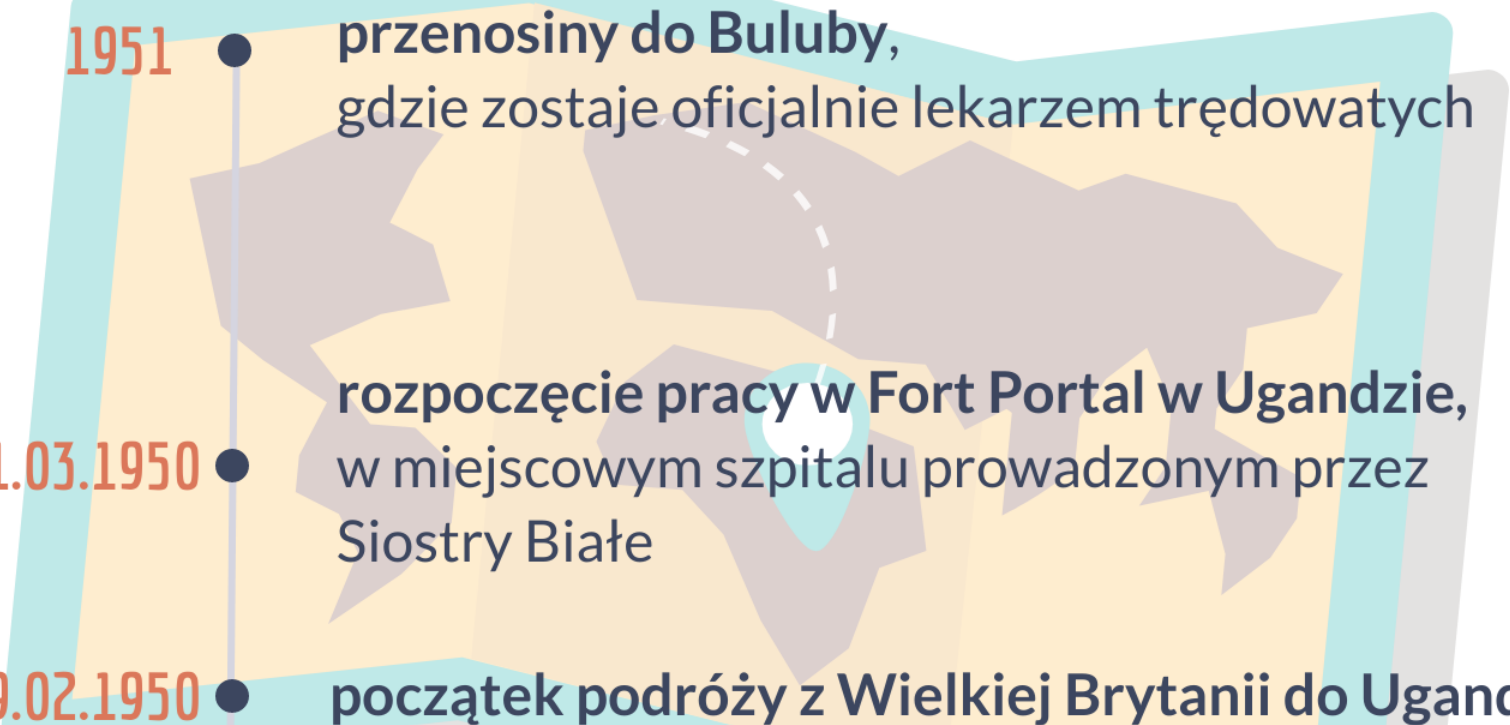
Po ukończeniu studiów rozpoczęła pracę w Szpitalu Miejskim oraz Państwowym Zakładzie Higieny w Toruniu. Od 1940 roku była czynnie zaangażowana w działalność konspiracyjną. W 1942 roku wstąpiła w szeregi Armii Krajowej, gdzie znana była pod pseudonimami „Szarotka” i „Grażyna”. W 1944 roku została za tę działalność zatrzymana i osadzona w toruńskim, a następnie gdańskim areszcie. Po wyjściu na wolność 29 sierpnia 1944 roku powróciła do Torunia.

Po zakończeniu wojny pracowała najpierw w Toruniu, a później w Gdańsku. W listopadzie 1946 roku nielegalnie przedostała się do Niemiec, do chorego brata Romana. W Hamburgu odbyła kurs medycyny tropikalnej dla lekarzy. Podobny kurs ukończyła także w 1948 roku w Liverpoolu. Dwa lata później otrzymała zaproszenie do pracy w Ugandzie.

PRZYGOTOWANIE DO MISJI

MISJE W UGANDZIE

-
- 1951** ● przenosiny do Buluby, gdzie zostaje oficjalnie lekarzem trędowatych
 - 11.03.1950** ● rozpoczęcie pracy w Fort Portal w Ugandzie, w miejscowym szpitalu prowadzonym przez Siostry Białe
 - 09.02.1950** ● początek podróży z Wielkiej Brytanii do Ugandy

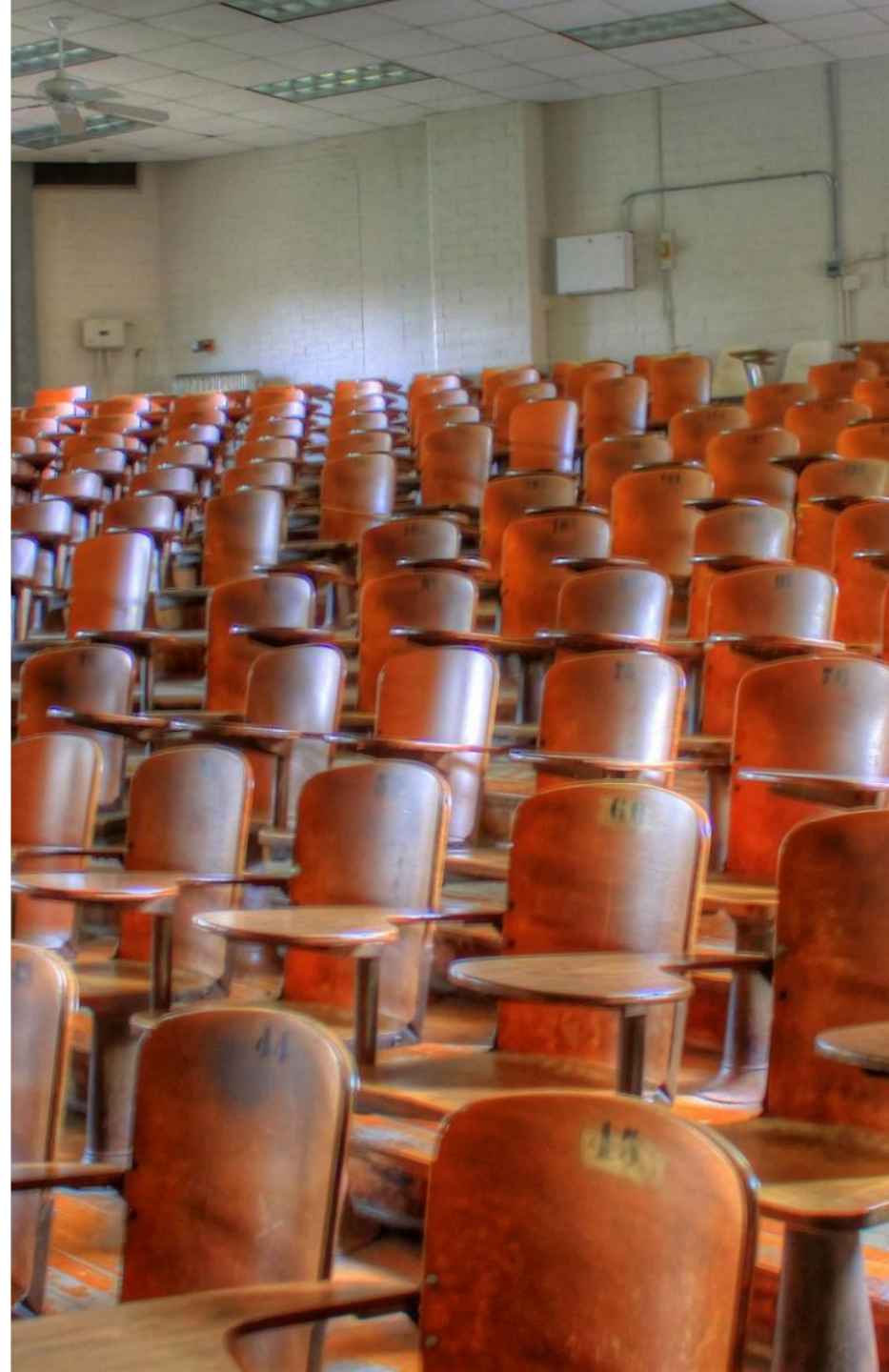
MATKA TRĘDOWATYCH

Przez ponad czterdzieści lat nieprzerwanie służyła trędowatym. Została nazwana ich matką. Działała na rzecz kształcenia ugandyjskich lekarzy, prowadziła własne badania nad trądem i uczestniczyła w licznych kongresach naukowych na ten temat. W 1983 roku przekazała kierownictwo ośrodka w Bulubie miejscowemu lekarzowi, a sama pozostała lekarzem konsultantem.

JESIEŃ ŻYCIA

W 1993 roku powróciła do Polski i osiadła na stałe w Poznaniu. Mimo podeszłego wieku czynnie angażowała się w misyjną działalność Kościoła: uczestniczyła w kongresach, konferencjach i sympozjach misyjnych oraz prowadziła wykłady z medycyny tropikalnej w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie. W roku 2006 po raz ostatni odwiedziła Ugandę.

SŁUGA BOŻA

Doktor Wanda Błęńska zmarła w Poznaniu 27 listopada 2014 roku. Sześć lat po jej śmierci, 18 października 2020 roku w katedrze poznańskiej rozpoczął się jej proces beatyfikacyjny.

**DZIĘKUJĘ
ZA UWAGĘ!**

powered by

